

svær, eller at dette kunde formindste Retsikkerheden, men med Hensyn til den indenlandske Fart maa jeg dog bemærke, at Skibsføreren og Skibet selv i Almindelighed ere ligesaa bekendte som Skibets Navn, og, forsaavidt der er viist hen til de storbritaniske Forhold, at det der i intet Tilfælde er tilladt at ombytte Navn, maa jeg dog mene, at Forholdene i Storbritanien ikke kunne overføres paa vore smaa Forhold, og jeg maa derfor ønske, at der foretages den Forandring, at et Skib, selv om det beholder den samme Eier, kan faae Navnet ombyttet, naar der af Eieren erlægges den Stempelafgift, som et nyt Certificats Udstedelse vil medføre.

Schønheyder: De to Lovforslag om Skibes Registrering og om danske Skibes Maaling ere, som det vil være det høie Thing bekendt, allerede for et Par Aar siden udarbejdede af den Commission, som i den Anledning var nedsat; dens Forslag ere i alt Væsentligt optagne af Ministeriet, som derved har begrundet de forelagte Lovforslag, hvilke nu have været til Behandling i Landstinget, hvor de ere undergaaede en meget grundig og omhyggelig Undersøgelse. Der er i det andet Thing foretaget endeel Forandringer i dem, meest dog i Henseende til Formen, og jeg troer, man maa anerkende, at de derved have vundet betydeligt i Klarhed og Tydelighed. De to Lovforslag slutte sig saa nær til hinanden, at de muligviis kunde have været sammenspiede i een Lov, og i alt Fald kunde jeg have ønsket, at de vare komne til Forhandling under Eet her i Salen, men da dette ikke er skeet, skal jeg foreløbigt holde mig til Lovforslaget om Skibes Registrering. Dette Udkast giver Bestemmelser i en Retning, hvori man hidtil saagodtform ingen har havt, og jeg troer, at det i denne Henseende har været meget heldigt. Det samler i eet Document en heel Deel Papirer, som hidtil have været fornødne for Skibsføreren, hvilket er en væsentlig Fordeel, og det vil navnlig i Krigstid faae Betydning, idet Skibets Nationalitet som dansk derefter lettere kan godtgøres, hvorved det beskjærmes mod Overlast, ligesom det gjør det vanskeliggere for krigsførende Magters Skibe at tilsnige sig

dansk Flag, ved nøiere at bestemme, hvilke Skibe der ere berettigede til at føre saabant. Det gjælder fortrinsviis om i denne Lov at bestemme, hvem der har Lov til at føre dansk Flag; jeg troer, at Udkastet siger Alt, hvad der er fornødent i saa Henseende, og at det ikke let kan misforstaaes. Der stod i Lovudkastet Udtrykket „faste danske Statsborgere“, men da det vistnok var tvivlsomt, hvem der skulde henregnes dertil, er det udgaaet i Landstinget. Kun stiller det Spørgsmaal sig for mig, om man muligviis ikke behøvede at tilføie nogle Ord for det Tilfælde, som man ogsaa tidligere har forudsæet, at en i Ublandet bosat dansk Mand, der er Associe af et Huus her i Landet og selv eier et Skib, i hvilket Tilfælde sandsynligviis ogsaa denne maatte være berettiget til at lade sit Skib føre dansk Flag. En saadan Bestemmelse kunde muligviis tilføies til § 1, dersom Thinget vilde gaae ind derpaa. Af mindre Bemærkninger har jeg kun at tilføie, at det i Slutningen af § 2 hedder „Det bestaaende Forbud mod at føre dansk Orlogsflag og Orlogsvimpel forbliver fremdeles i Kraft, hvilket forekommer mig overflødig, idet der lige i Forveien er bestemt, at intet dansk Handelskib maa føre noget andet Flag end det almindelige danske Handelsflag. Desuden er der jo Bestemmelser, der forbyde dem at føre dansk Orlogsflag, og disse kunne jo ikke blive magtesløse ved denne Lov. I § 10 er det bestemt, at Registreringen skal indføres i Hovedregistreringsprotokollen i Kjøbenhavn, og at man der skal revidere Maalingen og gjenneengaae de indsendte Beviistligheder, samt at man, naar dertil findes Anledning, kan fordrø det paagældende Skib heelt eller delviis ommaalt. Nu har jeg blot derimod at bemærke, at det let kan være, at et Skib er blevet maalt, og at Skibsføreren, der antager denne Sag for særbig og sluttet, begynder at lade, og det vil da være forbundet med meget Tab af Penge og Tid, naar Tolbbestyrelsen da kan komme og sige: Vi have maalt galt og maae derfor maale om, Du maa gjøre Skibet ryddeligt igjen; og det forekommer mig derfor rimeligt, at der tilføies en Bestemmelse om, at det Tab og Tidsspilde, der maatte blive Eieren forarsaget ved en saadan Ommaaling,